

הסכם בדבר הפקה משותפת של סרטים
בין ממשלת מדינת ישראל לבין ממשלת הרפובליקה האיטלקית
***1985**

(* *חידוש ההסכם נמצא בתהליך*)

ממשלת הרפובליקה האיטלקית וממשלת מדינת ישראל מתוך מטרה לעודד הפקה משותפת של סרטים אשר- בשל איכותם האומנותית והטכנית, עשויים לתרום לפיתוח יחסי תרבות והמסחר בין שתי המדינות וכן עשויים להיות תחרותיים הן בטריטוריות הלאומיות של הצדדים להסכם זה והן במדינות אחרות- באו ביניהן לידי הסכם כדלהלן:

א. הפקה משותפת

סעיף 1

לצורך הסכם זה יוגדר סרט בהפקה משותפת, סרט שאורכו אינו פחות מ-1,600 מטר, לגבי "סרט ארוך", סרט שאורכו אינו פחות מ-290 מטר, לגבי "סרט קצר", ובשני המקרים רוחב הסרטים יהיה 35 מ"מ, או סרט באורך יחסי במקרה שהרוחב שונה. הסרטים הנ"ל שיופקו ע"י מפיק או מפיקים איטלקיים יחד עם מפיק או מפיקים ישראלים, יופקו בהתאם לתקנות שבהסכם זה, ויתבססו על חוזה שייחתם בין המפיקים השותפים, באישורן של הרשויות המוסמכות של שתי המדינות:

מטעם איטליה - משרד התיירות והאירועים, מנכ"ל לענייני אירועים.
מטעם ישראל – מרכז הסרט הישראלי, משרד התעשייה והמסחר.

סעיף 2

הסרטים המופקים במסגרת של הפקה משותפת בין איטליה וישראל ייחשבו כסרטים לאומיים על-ידי הרשויות המוסמכות של שתי המדינות, בתנאי שיופקו בהתאם להוראות החוק התקפות באותן מדינות.
סרטים אלה ייהנו מהטבות הניתנות לסרטים לאומיים, על פי הוראות החוק שבתוקף או העשויות להיכנס לתוקף בכל אחת משתי המדינות.
הטבות אלה תינתנה אך ורק לחברה המפיקה של המדינה המעניקה אותן.
כדי לזכות בהטבות על פי הסכם זה, על המפיקים השותפים לענות לכל הדרישות המתבקשות על פי החוק בארצותיהם, לשם קבלת ההטבות שנקבעו לעידוד תעשיית הקולנוע הלאומית, וכמו כן לענות לדרישות שנקבעו בהוראות הנוהל הנספחות להסכם זה.

כמו כן סרטים בהפקה משותפת, חייבים להיות מופקים על ידי חברות הפקה בעלות ארגון טכני נאות, אמצעי מימון מספיקים, וניסיון מקצועי מוכר על-ידי הרשת הלאומית המוסמכת.

סעיף 3

הבקשות המוגשות על ידי החברות המפיקות כדי לזכות בהטבות על פי הסכם זה, תנוסחנה בהתאם להוראות הנוהל אליהן מתייחס סעיף 15.

יש להעביר את תכנית ההפקה, כולל התסריט, לרשויות המוסמכות של שתי המדינות.

סעיף 4

בהפקת הסרטים, אחוז ההשתתפות היחסי של המפיקים השותפים של שתי המדינות, יכול לנוע בין שלושם לשבעים אחוז.

שלושים אחוז מהסכום המושקע על-ידי השותף הזוטר יבואו לשימוש בארצו הוא. ההשתתפות של כל אחד מהמפיקים השותפים חייבת בכל מקרה להיות לא רק כספית אלא גם בהעסקת צוות טכני ואומנותי של אזרחי מדינתו, פרט לאמור בסעיף 5. ההשתתפות האמנותית והטכנית חייבת להיות ביחס סביר להשתתפות הכספית של אותו מפיק משותף-לפי שיקול דעתן של הרשויות המוסמכות של שתי המדינות.

בכל סרט בהפקה משותפת, יש להעסיק במאי בעל אזרחות של אחת המדינות המעורבות בהפקה המשותפת.

סעיף 5

הסרטים יופקו על-ידי יוצרים, טכנאים ושחקנים שהם אזרחי איטליה או ישראל או תושבים קבועים באחת משתי המדינות לפחות שלוש שנים לפני תחילת הפקת הסרט. בהתחשב בדרישות הסרט ניתן להתיר, באישור הרשויות של שתי המדינות, השתתפות שחקנים בעלי אזרחות של מדינה שלישית. העסקת שחקנים זרים **תותר**, אם הדבר דרוש כדי לגלם תפקידים לאומיים טיפוסיים.

סעיף 6

צילומי הסרט יתבצעו בעקרון ובמידת האפשר, פרט למקרים יוצאי דופן, בטריטוריה של אחד הצדדים להסכם. צילומי פנים יבוצעו, עד כמה שהדבר ניתן, בארצו של המפיק שהוא השותף הבכיר.

לכל סרט בהפקה משותפת יוכנסו נגטיב ופוזיטיב, או נגטיב והעתק. כל אחד מהמפיקים השותפים יהיה בעלים של הנגטיב או של הפוזיטיב.

המפיק השותף הזוטר, יוכל, אם יסכים לכך המפיק השותף הבכיר, להשתמש בנגטיב המקורי.

עקרונית, פיתוח הנגטיב יבוצע במעבדות של המדינה אשר השתתפותה הכספית היא מעל לחמישים אחוז והוא הדין לגבי הדפסת העותקים המיועדים להקרנה באותה מדינה.

הדפסת העותקים המיועדים להקרנה במדינה אשר השתתפותה הכספית היא פחות מחמישים אחוז, תבוצע במעבדה של אותה מדינה.

סעיף 7

במידת האפשר, חייב להיות איזון כולל הן בתחום האמנותי והן בתחום ניצול האמצעיים הטכניים.

הרשויות של שתי המדינות תבדוקנה מדי שנה אם נשמר האיזון האמור בהעברות כספים הנובעות מיישום הסכם זה: במקרה של אי-איזון, ניתן יהא לקזזו בשנה העוקבת.

סעיף 8

חלוקת הכנסות מהשווקים חייבת, עקרונית, להיות ביחס שווה להשתתפות הכספית של המפיקים השותפים בעלות הכרוכה בהפקת סרט, וזאת באישורן של הרשויות המוסמכות של שתי המדינות.

סעיף 9

עקרונית, יצוא של סרטי הפקה משותפת יבוצע על ידי המדינה אשר השתתפותה הכספית הינה מעל לחמישים אחוז.

סעיף 10

סילוק החוב של השותף הזוטר לשותף הבכיר של ההפקה המשותפת, יתבצע על פי החוק הקיים של כל מדינה תוך פרק הזמן שנקבע מיום הגשת כל החומר הדרוש להכנת גרסת הסרט במדינה של השותף הזוטר.

סעיף 11

תיבדק האפשרות של הפקה משותפת של סרטים בעלי רמה אמנותית גבוהה, הדורשים השקעה כספית ניכרת, בין מפיקים של הצדדים להסכם זה לבין מפיקים של מדינות איתן קשורים שני הצדדים להסכם על-ידי הסכמים להפקה משותפת.

סעיף 12

בכותרות שבראש הסרט בהפקה משותפת יצינו שמות החברות המפיקות וכמו כן המילים "הפקה משותפת איטלקית- ישראלית", או "הפקה משותפת ישראל- איטלקית", כל טקסט בכותרת נפרדת.

הסרטים יוצגו בפסטיבלים הבינלאומיים על-ידי המדינה אשר השתתפותה הכספית היא מעל חמישים אחוז אלא אם הוסכם אחרת בין החברות הקשורות בהפקה משותפת, באישורן של הרשויות המוסמכות של שתי המדינות.

סרטים שהופקו בהפקה משותפת שווה של חמישים אחוז, יוצגו על-ידי המדינה אשר הבמאי הוא אזרח.

סעיף 13

כל ההקלות האפשריות תינתנה לשם נידות ושהיית הצוות האמנותי והטכני המועסק בסרטים בהפקה משותפת על פי הסכם זה, וכן למטרת יבוא וייצוא של חומר הדרוש להפקה ולניצול הסרטים האמורים בשתי הארצות כולל העברת כספים הכרוכים בתשלום עבור חומרים ושירותים על פי הנוהלים התקפים בנידון בין שתי הארצות.

ב. הפצת סרטים

סעיף 14

במסגרת התחיקה התקפה, לא יטיל שום צד כל הגבלה על מכירה, יבוא, יצוא והצגות סרטים שהוכרו כסרטים לאומיים.

כל אחד משני הצדדים יעודד, בטריטוריה שלו, את הפצת הסרט שהוכר כסרט לאומי על-ידי הצד השני.

העברת ההכנסות הנובעות ממכירה ומניצול של הסרט תבוצע בהתאם לתקנות ההסכם בדבר הפקה משותפת על פי הנוהל התקף בכל אחת מן המדינות.

ג. הוראות כלליות

סעיף 15

הרשויות המוסמכות של שתי המדינות המוזכרות בסעיף 1 יחליפו ביניהן מידע טכני וכספי בנוגע להפקה משותפת, לחילופי סרטים, וכל מידע הכרוך בקשרי ענף הקולנוע בין שתי הארצות.

אותן רשויות תבואנה לידי הסכם בדבר הוראות הנוהל ליישום של הסכם זה.

הוראות אלה תנוסחנה על סמך הסכמה מקצועית בין אותן רשויות.

סעיף 16

הצדדים הקשורים בהסכם יכוננו ועדה מעורב בראשותם של פקידים בכירים בענף הקולנוע של כל אחת משתי המדינות. תפקיד הועדה הוא לבחון את אופן יישום הסכם זה.

הועדה המעורבת תפעל למען יישוב הבעיות שעלולות לנבוע, ברוח של הבנה ושיתוף פעולה, ותבציע לרשויות המוסמכות של שתי המדינות שינויים אשר לדעתה רצוי להכניס להסכם.

תפקיד נוסף של הועדה המעורבת הוא להציע שינויים בהוראות הנוהל ליישום ההסכם.

ניתן לכנס את הועדה המעורבת ביוזמת אחד הצדדים להסכם והיא תתכנס לסירוגין באיטליה ובישראל.

סעיף 17

כל אחד מן הצדדים ימסור לצד השני הודעה בדבר השלמת ההליכים החוקתיים הנדרשים על פי המשפט הפנימי של המדינה.

ההסכם ייכנס לתוקפו עם קבלת האחרונה שבהודעות אלה.

סעיף 18

הסכם זה נערך לתקופה של שנתיים מתאריך כניסתו לתוקף ויארך באורח אוטומטי לפרקי זמן נוספים של שנתיים, אלא אם יודיע אחד הצדדים הקשורים בהסכם על ביטול ההסכם בהודעה בכתב שתימסר לפחות שלושה חודשים לפני סיומו.

נעשה בירושלים ביום ט' בטבת התשמ"ה שהוא 2 בינואר 1985, בשני עותקי מקור בשפה האיטלקית ובשפה העברית, נוסח שני העותקים תקף ומחייב במידה שווה.

בשם ממשלת הרפובליקה האיטלקית

בשם מדינת ישראל